

ДОШКІЛЬНА ОСВІТА

Альона Бабіченко,

студентка 3 курсу

факультет дошкільної, соціальної та спеціальної освіти
Наук. керівник: **О. П. Тельчарова**, ст. викладач (БДПУ)

**ВИХОВАННЯ ДОБРОЗИЧЛИВОГО СТАВЛЕННЯ ДО ОДНОЛІТКІВ
У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ**

Виховання у дітей старшого дошкільного віку доброзичливого ставлення до однолітків є одним із важливих завдань морального виховання.

Доброзичливість – одна з провідних характеристик гармонійних відносин з людьми, яка полягає у постійному позитивному ставленні до довкілля, безсумнівному баченні добрих намірів інших, вмінні звертати увагу лише на позитивні риси людей, жити з вдячністю в серці, довірою і повагою до оточуючих.

Значний внесок у розвиток даної проблеми зробили такі видатні педагоги минулого, як І. Ващенко, В. Сухомлинський, К. Ушинський тощо.

Теоретичні засади проблеми морального виховання відображені в працях психологів І. Беха, Л. Виготського, Г. Жирської, І. Кона та ін., у наукових педагогічних доробках В. Білоусової, А. Богущ, О. Коберника, Т. Кравченко, В. Кременя, А. Маслоу, Т. Поніманської, І. Рогальської, О. Сухомлинської та ін. [3, с. 45]

Науковцями вивчалися окремі аспекти виховання моральної особистості дошкільника, а саме: формування поведінки старших дошкільників (Л. Врочинська, Н. Цуканова та ін.), особливості становлення ціннісного ставлення до однолітків, виховання людяності (Т. Поніманська, Ю. Приходько, Т. Репіна та ін.), специфіка прояву гуманних взаємин дошкільників (Л. Артемова, А. Гончаренко, В. Котирло, О. Смірнова, Т. Фасолько та ін.), проблеми морально-етичного та духовного розвитку особистості (І. Бех, А. Богущ, Н. Гавриш, О. Кисельова, В. Плахтій, О. Сухомлинська, Н. Химич та ін.). На думку дослідників необхідно якомога раніше знайомити дітей з моральними нормами, навчати доброти, виховувати в них відповідні особистісні якості. Доброзичливість розглядалася дослідниками як складова гуманних відносин. [2, с. 23]

Об'єктом нашого дослідження є процес виховання доброзичливого ставлення дітей старшого дошкільного віку до однолітків.

Предмет дослідження: педагогічні умови виховання доброзичливих відносин дітей старшого дошкільного віку до однолітків.

Мета дослідження: з'ясувати ефективні педагогічні умови виховання доброзичливого ставлення дітей 6-7 років до однолітків.

Завдання першого (констатувального) етапу експерименту полягало у визначенні рівня дитячих взаємин у групі. З цією метою нами були використані такі методи дослідження: спостереження за дітьми у процесі ігрової діяльності та на заняттях, бесіда з ними, створення проблемних ситуацій. Робота проводилася за такими критеріями : когнітивний, поведінково-діяльнісний, емоційно-оцінний.

Кількісний та якісний аналіз отриманих результатів дозволив зробити висновок про те, що лише 15% дошкільників мають високий рівень знань про доброзичливість, постійно виявляють увагу до ровесників, прагнуть позитивної взаємодії з ними, радіють їхнім успіхам. Більшість дітей має середній рівень доброзичливості (45%). В той же час низький рівень виявили 40% дітей. У них фрагментарні, уривчасті уявлення про норми і правила доброзичливих взаємин.

На формувальному етапі нами було впроваджено експериментальну програму з виховання у дітей вміння встановлювати і підтримувати доброзичливі стосунки з однолітками, позитивно ставитися до товаришів. В основу програми покладено загальні підходи до формування соціальної компетентності дитини, які визначаються принципами гуманізації виховання, а саме: олюднення вихованих стосунків, визнання цінності дитини як особистості, її значущості в суспільстві, заснованої на усвідомленні своїх зв'язків з оточуючими і в цілому – місця в людстві. Такий підхід відповідає загальній меті виховання – формуванню цілісної, гуманної особистості, орієнтованої на відтворення цінностей національної та загальнолюдської культури у творчій життєдіяльності, саморозвиток і моральну саморегуляцію поведінки.

Отже, доброзичливі взаємини між однолітками є складовою культури поведінки. Вони істотно впливають на формування особистості дошкільника. Від умілого керівництва вихователя процесом спілкування дітей в різних видах діяльності (ігровій, трудовій, навчальній) залежить характер взаємовідносин як в окремих тимчасових об'єднаннях, так і в групі в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Беленька Г.В. Вихователь дітей дошкільного віку: становлення фахівця в умовах навчання / Г.В. Беленька. – К.: «Світич», 2006.- 153 с.
2. Богуш А.М. Діти і соціум: Особливості соціалізації дітей дошкільного та молодшого шкільного віку/ А.М. Богуш, Л.О. Варениця. – Луганськ: «Альма-матер», 2006.- 221 с.
3. Божович Л.И. Личность и ее формирование в детском возрасте / Л.И. Божович. – М.: Просвещение, 2008.- 98 с.

Гаргач Ніна,
студентка 4 курсу
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Л. В. Макаренко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ТЕАТРАЛІЗОВАНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ

Розвиток системи освіти в Україні передбачає оновлення її змісту, зміну форм організації дітей. Формування творчості, її розвиток – одна з таємничих проблем, яка привертає увагу дослідників різних спеціальностей. Розвитку творчих здібностей дошкільнят надається особливе значення в